



Anja Ruchti-Winters (37) is mede-oprichter van de stichting *Wees Kind*. Ze is fondsenwerver en als actief voorzitter stuurt ze teams in Peru en Nederland aan. Anja werkt bijna tien jaar als zelfstandig ondernemer. Ze is getrouwd met Peter en moeder van dochter Melse (1). Ze verwachten hun tweede kind in februari 2010.

Dit ben ik



Hoe zie je jezelf? "Ik ben een betrokken en daadkrachtig mens. Ik houd van oplossingsgericht denken en uitdagingen, ben creatief en enorm resultaatgericht. Als ik iets bedenken, dan maak ik me daar hard voor."

Je hebt in 2003 een stichting opgericht om Peruaanse kinderen op te vangen.

Hoe kwam je daartoe? "Rond mijn dertigste voelde ik dat het tijd was om naast mijn

"ALS IK GEFOCUST BEN,
KAN IK DE NEIGING HEBBEN
OM OVER MENSEN
HEEN TE WALSEN"

werk structureel iets voor anderen te betekenen. Tijdens de vele reizen die ik gemaakt heb in ontwikkelingslanden, zag ik veel kinderleed en daar wilde ik wat mee doen. Mijn gevoel bleek gedeeld te worden door anderen. Via vrienden kwamen we in contact met kloosterzusters uit Peru die een kindertehuis wilden beginnen. Na zes jaar is het resultaat

een kindertehuis en drie eet- en activiteitenlokalen waarmee we ruim driehonderd kinderen helpen."

Wat vind je een vervelende eigenschap van jezelf? "Soms ben ik een beetje te doelgericht en daadkrachtig. Ik merk dat mensen zich daaraan kunnen ergeren. Als ik gefocust ben, kan ik de neiging hebben om over mensen heen te walsen."

Je jongere zus Barbara (36) is ook betrokken bij de stichting. Kunnen jullie goed met elkaar overweg? "Ja, heel goed. Ik kom uit een gezin van vijf kinderen en Barbara en ik lijken veel op elkaar. We delen bijvoorbeeld dezelfde cynische humor. Daarnaast is Barbara net als ik dol op reizen. Ze kent het leed van straatkinderen en heeft zich daarom ook verbonden met stichting *Wees Kind*. Helaas moesten we vorig jaar door meningsverschillen binnen de stichting een beetje afstand van elkaar nemen. We kozen voor onze zussenband en Barbara deed tijdelijk een stapje terug. Inmiddels is ze weer

helemaal actief. Gelukkig is het contact door onze beslissing goed gebleven."

Op wie lijkt je? "Ik heb mijn cynische gevoel voor humor van mijn moeder en mijn rechtvaardigheidsgevoel van mijn vader. Van beiden heb ik meegekregen dat ik me voor anderen moet inzetten. Dat doen ze zelf ook."

Hoe herinner je je jeugd? "Mijn ouders vonden het heel belangrijk dat we echt kind konden zijn, zonder zorgen. Dat vind ik knap omdat ze ons met een 'kleine portemonnee' toch alles gaven om ons te ontwikkelen tot zelfstandige individuen. Ik vind dat ieder kind dat verdient en later keuzes moet kunnen maken, vandaar ook stichting *Wees Kind*. Doordat we kansarme kinderen in Peru een voedzame maaltijd en activiteiten bieden, gaan er nu meer kinderen naar school. Zij groeien daardoor letterlijk en figuurlijk."

Waar schaamt je je voor? "Als ik een belangrijke beslissing verkeerd zou hebben genomen, omdat ik er niet genoeg aandacht aan heb besteed. Ik slaap nog liever een